

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีความจำเป็นต้องปรับนโยบายและแนวปฏิบัติทางวิชาการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) และแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏชั้นนำของประเทศ มีความเป็นเลิศ ด้านการผลิตครูโดยอยู่บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมประชาคมอาเซียนได้ ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานวิชาการเป็นไปตามแนวปฏิบัติทางวิชาการข้างต้น จึงอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๖๕(๖/๒๕๖๐) เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติทางวิชาการไว้ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา

นโยบาย ๑.๑ เสริมสร้างความร่วมมือในการผลิตครูไปสู่ความเป็นเลิศ

แนวปฏิบัติ

- ๑) ให้คณะครุศาสตร์ดำเนินการสร้างร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมกับหน่วยงานทางการศึกษา ภายนอกเพื่อการผลิตครู
- ๒) ให้คณะกรรมการครุศึกษาดำเนินการพัฒนาครูแบบบูรณาการกับศาสตร์อื่น โดยความร่วมมือของทุกคณะเพื่อเสริมสร้างร่วมมือในการผลิตครูไปสู่ความเป็นเลิศ

นโยบาย ๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกับชุมชน (Community Partnership)

แนวปฏิบัติ

- ๑) ให้ทุกคณะจัดทำเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการอย่างเป็นรูปธรรมกับโรงเรียน/สถานประกอบการ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในความรับผิดชอบ กำหนด ๑ คณะ อย่างน้อย ๑ โรงเรียน/สถานประกอบการ/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) ให้คณะสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถานประกอบการ ในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนอาจารย์ และนักศึกษา กำหนด ๑ คณะ อย่างน้อย ๑ มหาวิทยาลัยในประเทศกลุ่มอาเซียน

๒. ด้านการบริหารหลักสูตร

นโยบาย ๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีกระบวนการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้ทันสมัย ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม

แนวปฏิบัติ

๑) กำหนดปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิต นักปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) และการส่งเสริม ให้ผู้สอน สอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) ในระหว่างการสอนรายวิชาต่างๆ ตามหลักสูตร รวมทั้งบูรณาการ การเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒) ให้ความสำคัญของการกำหนดสมรรถนะ (Competency) ของนักศึกษาแต่ละชั้นปีและมีระบบประเมินสมรรถนะนักศึกษาที่เหมาะสม

๓) จัดหลักสูตรเชิงบูรณาการ ที่เป็นความร่วมมือของสาขาวิชาภายในคณะ และต่างคณะให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาวิชาการและพัฒนาท้องถิ่น

๔) พัฒนาระบบบริหารหลักสูตรที่ร่วมจัดการเรียนการสอนในคณะเดียวกัน และจัดการเรียนการสอน ที่ต่างคณะให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดการเรียนสอนหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

๕) ให้ทุกคณะมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดตารางเรียนและตารางสอนล่วงหน้า โดยเฉพาะ กลุ่มรายวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อให้ทุกคณะและอาจารย์ได้มีโอกาสวางแผนการทำงาน แผนการสอนได้อย่าง ต่อเนื่องและล่วงหน้า

นโยบาย ๒.๒ พัฒนาระบบการตรวจสอบมาตรฐานการบริหารหลักสูตร

แนวปฏิบัติ

๑) กำหนดให้มีกลไกและการบริหารหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education ; TQF : HEd) และทุกหลักสูตรจะต้อง เข้าสู่มาตรฐานการเผยแพร่หลักสูตรภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๕

๒) กำหนดให้มีระบบตรวจสอบการบริหารหลักสูตรเป็นไปตามสภาวิชาชีพกำกับ

นโยบาย ๒.๓ พัฒนาหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป (General Education : GE) ให้เป็นกลไกขับเคลื่อน การพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง

แนวปฏิบัติ

๑) ทบทวนหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปให้ตอบสนองต่อการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยจะเน้นกระบวนการสร้างทักษะการเรียนรู้ โดยใช้ภูมิปัญญาในท้องถิ่น พร้อมกับบูรณาการการพัฒนา บุคลิกภาพและจริยธรรมนักศึกษา

๒) ให้การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้ (Activity-Based Learning)

๔) ใช้กระบวนการจิตตปัญญาศึกษา เป็นตัวเสริมในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป

๕) ให้ผู้สอนจัดทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป

๓. ด้านการจัดการเรียนการสอน

นโยบาย ๓.๑ เร่งรัดพัฒนาระบบบริหารจัดการทางวิชาการให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น คล่องตัว และมี กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาได้มาตรฐานอุดมศึกษา

แนวปฏิบัติ

- ๑) ปรับปรุงภารกิจด้านวิชาการของแต่ละคณะให้เหมาะสมกับสถานภาพปัจจุบันและอนาคต จัดกลุ่ม สาขาวิชาที่มีศาสตร์ใกล้เคียงกันแต่อยู่คนละคณะเข้ามาอยู่ด้วยกันในคณะใดคณะหนึ่ง หรือคณะใหม่
- ๒) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการงานวิชาการของมหาวิทยาลัย เช่น พัฒนาระบบการลงทะเบียน ปรับปรุงฐานข้อมูลรายวิชา หลักสูตร ให้เชื่อมต่อกันและเป็นปัจจุบัน โดยใช้เทคโนโลยีให้มากขึ้น
- ๓) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนกลุ่มขนาดกลางและใหญ่ในรายวิชาพื้นฐาน
- ๔) สร้างและพัฒนาระบบการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับของวงวิชาการนั้นๆ อย่างเต็มที่

นโยบาย ๓.๒ ส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และการผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญใน ศาสตร์ ของตนอย่างก้าวกระโดด

แนวปฏิบัติ

- ๑) สร้างระบบและกลไกที่มีประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตโดยให้คุณธรรมนำความรู้มีการศึกษา เรียนรู้ร่วมแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- ๒) สร้างสังคมการเรียนรู้โดยการพัฒนากระบวนทัศน์ การจัดการความรู้และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในมหาวิทยาลัย เช่น เพิ่มพื้นที่ทำกิจกรรมให้กับนักศึกษาในคณะ
- ๓) ส่งเสริมการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาที่สองในรายวิชาหรือหลักสูตรที่มีความพร้อม
- ๔) ส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนทุกชั้นปี สอบวัดความสามารถภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์ ด้วยข้อสอบมาตรฐาน
- ๕) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการ การวิจัยเข้าเป็นส่วนของการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นนักปฏิบัติ
- ๖) พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคลกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยเน้นการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการพัฒนานักศึกษา
- ๗) ส่งเสริมและสนับสนุนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการ ปฏิบัติจริง (Work Integrated Learning)
- ๘) ส่งเสริมและสนับสนุนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษา

๙) พัฒนาการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์โดยการขยายโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้การพัฒนาเนื้อหาสาระในการเรียนรู้และการกระตุ้นและจูงใจการเรียนรู้

๔. ด้านการวัดและประเมินผล

นโยบาย ๔.๑ ส่งเสริมการวัดและการประเมินผลให้เหมาะสมสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเพื่อพัฒนาตามศักยภาพผู้เรียน

แนวปฏิบัติ

๑) มหาวิทยาลัยกำหนดให้ทุกรายวิชาที่สอบต้องกำหนดให้มีคะแนนสอบ รวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ส่วนรายวิชาที่ไม่ใช้การสอบให้อาจารย์ประจำวิชาเสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้ความเห็นชอบและต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี และต้องกำหนดไว้ในแผนการสอน ส่วนรายวิชาที่เน้นปฏิบัติให้เป็นไปตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๒) หลักสูตรและหรือคณะใดต้องการกำหนดวิธีการสอบ เกณฑ์การสอบเพื่อควบคุมคุณภาพและหรือ ตามมาตรฐานวิชาชีพ ก็สามารถทำได้โดยให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัยเพิ่มเติม

นโยบาย ๔.๒ การกำหนดมาตรฐานการวัดและประเมินผล

แนวปฏิบัติ

๑) ให้อาจารย์ผู้สอนทุกท่านต้องแจ้งผลคะแนนเก็บให้นักศึกษาทราบก่อนสอบปลายภาค ๒ สัปดาห์ นับจากวันสอบวันแรกที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัย

๒) กรณีการวัดผลยังไม่สมบูรณ์หรือการให้ I (incomplete) ให้อาจารย์ผู้สอนทุกท่านปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันนี้

กรณีที่ ๑ นักศึกษาปฏิบัติงานยังไม่ครบเกณฑ์ตามที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดต้องเป็นรายวิชาในลักษณะรายวิชาปฏิบัติการ วิชาสัมมนา กลุ่มวิชาปัญหาพิเศษ วิชาเตรียมฝึกและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และวิชาใน ลักษณะนี้เท่านั้น

กรณีที่ ๒ นักศึกษาที่ไม่สามารถเข้าสอบปลายภาคได้ด้วยเหตุสุดวิสัยโดยมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดีที่วิชานั้นสังกัด

๓) กำหนดให้สาขาวิชา/คณะ ต้องจัดให้มีการประชุมพิจารณาผลการเรียนของนักศึกษาในทุกภาคการศึกษา

๔) กำหนดให้สาขาวิชา/คณะ มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทุกปีการศึกษา

๕. ด้านการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

นโยบาย ๕.๑ พัฒนาอาจารย์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ และพัฒนาผู้เชี่ยวชาญให้เป็นอาจารย์

แนวปฏิบัติ

๑) พัฒนาระบบการเลือกสรรและระบบการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์ทุกประเภททุกระดับ และการวางแผนกำลังคนด้านผู้สอนต้องคำนึงถึงมิติของกำลังคนในหลายมิติโดยไม่ยึดสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเพียงอย่างเดียว อาจารย์ทุกคนต้องระบุนโยบายผู้เชี่ยวชาญของตนเองได้

๒) กำหนดให้อาจารย์ที่จะไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจะต้องไปเรียนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน และโดยยึดจากรายวิชาที่จำเป็นต้องมาสอนในหลักสูตรตามความเหมาะสมและความต้องการของคณะและสาขาวิชา

๓) พัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญเพื่อดึงดูดผู้มีความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพมาเป็นอาจารย์ อาจารย์ พิเศษ

๔) ส่งเสริมและจัดให้มีชุมชนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์ผู้สอนในแต่ละสาขาเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Society for Teaching and Learning : SoTL) ด้วยการส่งเสริมให้คณาจารย์ได้ พบปะ สนทนา นำเสนอ แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ดีของแต่ละคนอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การจัดการ ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ดีในแต่ละสาขา รวมทั้งจะมีการเชื่อมโยงเข้าสู่สังคมระดับสากลที่มีการปฏิบัติกันอยู่ทั่วไปแล้วต่อไป

๕) พัฒนาระบบอาจารย์พี่เลี้ยง (Mentor)

นโยบาย ๕.๒ สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

แนวปฏิบัติ

๑) จัดให้มีการยกย่องอาจารย์ผู้สอนดีเด่นและสายสนับสนุนวิชาการดีเด่นประจำปี

๒) จัดสรรงบประมาณพิเศษสำหรับผู้สอนที่สนใจกระบวนการพัฒนานักศึกษาตามนโยบายและแนวปฏิบัติทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

๓) สนับสนุนให้อาจารย์ลาไปเพิ่มพูนความรู้เพื่อไปทำวิจัย แต่งตำราหรือหนังสือในประเทศหรือต่างประเทศ ๑ ครั้งต่อระยะเวลา ๕ ปีโดยไม่กระทบต่อภารกิจประจำของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๔) จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดการเรียนการสอน

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายสาคร สร้อยสังวาลย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม